

בית משפט לענייני משפחה בטבריה בשבתו בנצרת

6 בנובמבר 2013

תמ"ש 12643-03-11 נ.י. נ' ש.י. - איזון משאבים
תמ"ש 7309-10-10 - ש.י. נ' נ.י. - מזונות קטינות

בפני כב' השופט אסף זגורי

בעניין:

התובע בתמ"ש 12643-03-11
הנתבע בתמ"ש 7309-10-10

נ.י.
ע"י ב"כ עוה"ד דקלה רוזנר

נגד

הנתבעת בתמ"ש 12643-03-
11
התובעת בתמ"ש 7309-10-10

ש.י.
ע"י ב"כ עוה"ד יפית אזרד

פסק דין

הסוגיות שעל הפרק:

- כיצד יפורק השיתוף בין הצדדים בביתם המשותף?
- כיצד יאוזנו הזכויות בין בני הזוג?
- האם יש להורות מטעמי צדק והוגנות לא לאזן את קרן ההשתלמות של האשה?
- מהם הקיזוזים אותם יש לערוך במסגרת פירוק השיתוף בדירה ואיזון המשאבים, שעה שהאב אינו נושא כלל במזונות הילדים חרף החלטות שיפוטיות?
- מהו סכום המזונות העתידי בו יש לחייב האיש עבור שתי בנותיו?

א. רקע עובדתי:

1. בעלי הדין שבכותרת מר נ.י. (להלן: "האיש") והגב' ש.י. (להלן: "האשה") הינם יהודים והם נישאו זל"ז כדמו"י בשנת 1992. מנישואין אלו נולדו לצדדים שלושה ילדים משותפים.

2. הרקע לסכסוך הגירושין ולפרידה של בעלי הדין פורט היטב בכתבי הטענות, בתצהירים ובסיכומים ואין מקום לחזור על הדברים, מה גם שאין רלבנטיות רבה לסיבת הרקע ו/או הגירושין. ברם, פטור בלא כלום, לא אפשר ולכן יצוין, כי האשה טענה שהייתה במשך השנים המפרנסת היציבה והמטפלת העיקרית בבנותיהן, תוך שהנתבע התעלם כליל מצרכיהן. ועוד היא טענה להתעללות נפשית מצדו של האיש כלפיה וכלפי הקטינות. מנגד, טען האיש, כי יחסי הצדדים מעולם לא התנהלו על מי מנוחות בעטיה של התנהגות ואישיות האשה וכי במהלך כל השנים תמיד הייתה היא מלאת טענות כלפיו ומעולם לא הייתה שבעת רצון חרף מאמציו בבית ומחוצה לו.
3. בעקבות המשבר שפקד את הצדדים עזב האיש בחודש אפריל 2010 את ביתם המשותף בעיר *** ועבר להתגורר במושב ***.
4. ההליכים שבכותרת אינם היחידים המתנהלים בין הצדדים. הוגשה במקביל להליכים הנוכחיים תביעה למשמורת בה ניתן פסק דין בהסכמת הצדדים (תמ"ש (טב') 7165-10-10) ביום 02/02/11 לפיו המשמורת הפיסית ביחס לבנות תהיה בידי האשה וכאמור בסיכומי הצדדים, אף התקיימו הליכים בבית הדין הרבני במסגרתם הם התגרשו זו מזו.
5. יצוין, כי ביום 08.09.11 הגיעו הצדדים להסכמות הבאות:
- 5.1 הוסכם, כי המועד הקובע הינו מיום עזיבת הנתבע את ביתם היינו 1.05.10.
- 5.2 הוסכם, כי שווי דירתם המשותפת הינה 600,000 ₪ ולכן אין צורך במינוי שמאי.
- 5.3 הוסכם, כי יתרת סילוק הלוואת המשכנתא נכון ליום 08.09.11 הינה בשיעור 350,000 ₪ וכי ההלוואה השוטפת בגין המשכנתא משולמת החל מחודש 10-2010 על ידי האישה בלבד.
- 5.4 הוסכם, כי הצדדים יישאו בחלקים שווים בכל ההלוואות והחובות המשותפים הרשומים על שם מי מהם וזאת נכון למועד הקובע, לרבות כרטיסי אשראי ולרבות מחצית עלות הטיול של הבת ב. לחו"ל בסך 8,000 ₪, כמו כן פורטה הלוואה לבנק דיסקונט בסך 17,000 ₪ (יתרה נכון ליום 05.2010) וכן הלוואה נוספת בסך 8,400 ₪ (יתרה נכון ל-10-12).

- 5.5 עוד הוסכם, כי האישה רשאית לממש את זכות הקדימה לרכוש את חלקו של האיש בדירה תוך 90 יום מיום הגט כאשר התחשיב לצורך מימוש זכות הקדימה יהא :
שווי הבית 600,000 ₪.
יתרת המשכנתא לסילוק- 350,000 (כאשר הוסכם כי מסמך בנקאי נכון למועד מימוש זכות הקדימה הוא זה שיחייב הצדדים).
כן הוסכם, כי מחלקו של האיש יופחת סכום החיוב במזונות וחלקו של האיש בחובות המשותפים.
- 5.6 ביחס לרכב המשותף, הוסכם כי תוך 3 חודשים ייעשה פירוק שיתוף ברכב המשותף מסוג טויוטה מ.ר.***.
6. ההסכמות נעשו לאחר שבית המשפט ניסה במספר הזדמנויות לסייע לב"כ הצדדים ליישב הסכסוך ולא הובררו הטעמים לחזרה מאותן הסכמות (כעולה מכתבי הסיכומים, הרי שהאשה עומדת על ההסכמות והאיש חוזר בו, הגם שבדיעבד עולה כי בסיכומיו הסכים לחלק לא מבוטל מהן).
7. ביום 07.06.12 התקיים דיון נוסף בו הגיעו הצדדים להסכמות נוספות ביחס לרכוש וביניהן :

"אנו נקבע מנגנון במסגרתו דמי המזונות יקוזזו ולו באופן חלקי מתשלומי האיזון שאמורה הנתבעת לשלם לתובע בגין חלקו בדירה המשותפת."
"הזכויות בדירה המשותפת תעבורנה להיות רשומות על שם הנתבעת"
"כל צד יישאר עם זכויותיו מכל מין וסוג ללא איזון. במסגרת זו, יבוא לידי ביטוי חוב העבר של המזונות, העומד כיום על סך של כ- 40,000 ₪."
לעניין קרן ההשתלמות למורים של הנתבעת, אם לא נגיע להסכמה נשאיר זאת לשיקול דעת בית המשפט"
"הרכב יעבור לבעלות הנתבעת על פי שוויו נכון למחירון לוי יצחק לוי לחודש מרץ 2011. התשלום שאמור לקבל התובע בגין חלקו ברכב ובמסגרת האיזונים .."

8. למותר לציין, כי גם מהסכמות אלו נסוג בו הנתבע.
9. ביום 11.10.12 התקיים דיון במהלכו הודיעה באת כוח האיש, כי הצדדים הגיעו להסכמה בדבר הסדר דיוני לפיה ההכרעה בתיק המזונות ובתביעה הרכושית תיעשה על סמך החומר שבתיק וכן על סיכומי הצדדים ונספחיהם.

10. במסגרת הסיכומים שהוגשו התברר, כי הצדדים התגרשו זמ"ז ביום 2013.

ב. חוות דעת האקטואר:

11. חוות דעת האקטואר, רו"ח אבי כהן, התקבלה ביום 15.04.12 וניתנה בה התייחסות לאישור יתרה ודפי חשבונות משותפים, לתלושי שכר ומקומות עבודה של הבעל, לביטוח בחברת "מנורה מבטחים" של האיש לקרן השתלמות שלו, לתלושי השכר של האשה, לקרן ההשתלמות שלה, לקופת גמל של האשה ב"מנורה מבטחים", לאישור זכויות ממשרד החינוך ולתצהיר זכויות האיש.

12. במסגרת חוות הדעת הוצעו שתי חלופות לאיזון הזכויות הפיננסיות והסוציאליות: האחת איזון הזכויות ליום חוות הדעת, ובמקרה שכזה על האישה להעביר לידי האיש ₪41,156 במועד עריכת חוות הדעת. בנוגע לקרן ההשתלמות למורים של האשה, ציין המומחה, כי במידה ויחליט בית המשפט לאזן זכות זו, אזי יש להוסיף לזכויות האיש סך של ₪18,867 במועד חוות הדעת או ₪40,404 ב־פברואר 2023.

על פי החלופה השנייה שבחוות הדעת במידה וברצון הצדדים לחלק את הזכויות במועד מימושן המקורי אזי על הבעל להעביר לידי האישה הסכומים הבאים:

סכום מידי ₪2,881 שעל האיש להעביר לאישה בגין יתרת קרן השתלמות הבעל.

סך של ₪2,009 בתאריך 10.03.2023 בגין קופ"ג במנורה מבטחים.

סך של ₪18,512 בתאריך 08.03.2030 בגין קרן פנסיה במנורה מבטחים.

מאידך על האשה להעביר לאיש:

סך של ₪3,343 בתאריך 02.02.2028 בגין קופת גמל גל.

סך של 10,077 ₪ בתאריך 01.02.32 בגין קופת גמל גל .
סך של 15,886 ₪ בתאריך 01.02.2032 בגין זכויות אגב פרישה מעבודה.
בנוגע לקרן השתלמות במידה ובית המשפט ימצא לנכון לאזן זכות זו אזי על
האישה להעביר לאיש סך של 40,404 ₪ נוספים בתאריך 01.02.2023.

ג. טענות הצדדים בסוגיות השונות:

13. דירת המגורים ברחוב * בעיר ***:**

14. בסיכומיה יצאה האשה מנקודת הנחה, כי הסכמות הצדדים בעינן עומדות ולכן עתרה היא ליישמן ככתבן וכלשונו באופן ששווי הדירה יוערך על פי חוות דעת השמאי ב-600,000 ₪ וכי יתרת הלוואת המשכנתא בסך 320,000 ₪ תתחלק בין הצדדים בקיזוז הסכומים אותם שילמה האישה בגין החזרי הלוואת המשכנתא לבדה (ראה סעיף 6 לסיכומי ב"כ האשה).

15. מנגד טען האיש בסיכומיו, כי הערכת הצדדים לפיה דירת המגורים הוערכה בכ-600,000 ₪ איננה אקטואלית הואיל ועלה ערך הדירות באזור בכ-50% ולפיכך העריך הוא את שווי הדירה בכ-900,000 ₪ אולם לא צירף כל ראיה לכך (ראה סעיף 37 לסיכומיו).

16. האיש לא חלק על העובדה, כי על הדירה רובץ חוב משכנתא בסך 320,000 ₪, כן לא חלק הוא על גובה החזר המשכנתא ועל כך שהאישה נושאת לבדה בהחזר התשלום המשכנתא מאז מאי 2010 (ראה סעיפים 38-39 לסיכומיו).

17. הנתבע סבור עם זאת, כי יש לפטור אותו מהחזר מהחוב במחצית המשכנתא בשל השימוש הבלעדי אשר עושה האישה בדירה. לדבריו, במשך 3.5 שנים הוא לא נהנה מקניינו ולכן, יש לחייב התובעת עבור דמי שימוש בסך של 35,000 ₪, על פי חישוב של 1,700 ₪ בחודש במכפלת מספר החודשים בהם מתגוררת האישה בגפה (ראה סעיף 40 לסיכומיו).

18. בנסיבות אלו, עתר הנתבע להורות על פירוק השיתוף בדירה בדרך מכירתה כפנויה בשוק החופשי לכל המרבה במחיר ולמנות את באות כוח הצדדים ככונסות נכסים (ראה סעיף 41 לסיכומיו).

19. **סוגיית המטלטלין:**
20. ביחס למטלטלין טען האיש בסיכומיו, כי יש לחלק את תכולת הדירה מיום הנישואין עד למועד הקובע באופן שכל צד יקבל תכולה השווה למחצית ערך סך התכולה (ראה סעיף 15 ב לכתב התביעה וכן סעיפים 43-44 לסיכומיו).
21. בכתב הגנתה האשה לא התייחסה לסוגיית המטלטלין כלל וכך גם בסיכומיה.
22. **סוגיית הרכב המשותף מסוג טויוטה קורולה מ.ר.*** שנת ייצור 2006:**
23. לעניין הרכב טענה האשה, כי בהתאם להחלטת בית משפט על האיש היה להעביר אליה רישיון הרכב לאלתר ולא יאוחר מיום 18.12.11 עם צילום תעודת זהות אלא שלדבריה, עד היום האיש לא טרח להעביר הבעלות ברכב על שמה, בנסיבות עתרה האישה לחייבה במחצית שווי הרכב נכון להיום או לחילופין, לחייב האיש בקנס כאמור בחוק ביזיון בית המשפט עבור כל יום של הפרה ולקזז סכומים אלו מחלקו של האיש ברכב (ראה סעיף 8 לסיכומיה).
24. מנגד טען האיש, כי מאז מאי 2010 עושה האישה ברכב שימוש בלעדי וטרפדה את החלטת בית משפט להעביר הרכב על שמה, בנסיבות עתר האיש לחייב את האישה לשלם לו סך של 34,338 ₪ המהווים מחצית משווי הרכב נכון לשווי של הרכב במרץ 2011 בתוספת ריבית והצמדה.
25. **זכויות פנסיוניות, קרנות השתלמות וחובות משותפים:**
26. האישה סבורה, כי יש ליתן להסכמות אליהן הגיעו הצדדים תוקף של פסק דין באופן שכל צד יישאר עם זכויותיו ללא איזון. ויצוין, כי במסגרת כתב הגנתה עתרה האישה לערוך איזון לא שוויוני ביחס של 70%-30% לטובתה, זאת נוכח התחמקותו השיטתית של האיש במשך נישואיהם מלשאת בנטל

הכלכלי של פרנסתה ופרנסת הקטינות וכן נוכח העובדה, כי מרבית שנות נישואיהם הוא לא עבד.

27. באשר לקרן ההשתלמות למורים, טענה האשה, כי על בית המשפט לקבוע, כי זו לא תחולק או תאוזן בין הצדדים מאחר שעסקינן בקרן ייעודית למטרת קידום מקצועי המיועדת ליציאה לשנת השתלמות ולימודים (בניגוד לקרנות השתלמות "רגילות" אחרות).

28. ביחס לחובות המשותפים טענה האשה, כי יש לקזז מחלקו של האיש בדירה את הסכומים הבאים:

א. חלקו של האיש בחובות המשותפים הינם לדבריה: 4,000 ₪ טיול של הבת + 8,500 ₪ הלוואה לדיסקונט + 4,200 ₪ הלוואה לבנק האוצר החייל + 18,604 ₪ יתרת חוב בחשבון המשותף כאמור בחוות דעת המומחה ובסך הכל 35,304 ₪ בצירוף הצמדה וריבית.

ב. כן עתרה האישה לקזז חוב מזונות זמניים העומד היום על סך 80,779 ₪.

ג. מחצית מתשלומי הלוואת משכנתא ששולמו בלעדית על ידי האשה מאז הפרידה ועד הלום, כ: 36,000 ₪.

29. מנגד טען האיש, כי הואיל ועל הצדדים חל חוק יחסי ממון הרי שכל הנכסים והזכויות אשר צברו עד למועד הקובע, אמורים להתחלק ביניהם בחלקים שווים באופן שעל האישה להעביר לידיו סך של 30,074 ₪.

30. כן טען האיש, כי יש לחלק הכספים אשר צברה האשה בקרן ההשתלמות באופן שחלקו של הנתבע יהא 18,687 ₪.

ד. מתווה נורמטיבי כללי לאיזון משאבים על פי חוק יחסי ממון בין בני זוג:

31. הצדדים נישאו זל"ז בשנת 1992 ומשכך, חל עליהם משטר של איזון משאבים בהתאם להוראות חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 (להלן : "חוק יחסי ממון").

32. הכלל הוא, בהתאם לסעיף 5(א) לחוק יחסי ממון, כי עם פקיעת הנישואין, זכאי כל אחד מבני הזוג, ל"מחצית שוויים של כלל נכסי בני הזוג", למעט נכסים מסוימים המפורטים בסעיף 5 לחוק יחסי ממון, אשר מוצאים "מבסיס האיזון".

33. באשר לאופן שבו יש לערוך את איזון המשאבים, קובע סעיף 6(ג) לחוק יחסי ממון, כי :

"באין הסכמה בין בני הזוג בשאלה מה מגיע מהאחד לשני או באיזו דרך יבוצע האיזון, יחליט בית המשפט או בית הדין לפי הנסיבות, ורשאי הוא לקבוע מועדי הביצוע, הבטחתו ושאר תנאיו, לרבות תוספת ריבית במקרה של ארכה או סילוק בשיעורים".

34. על פי פסיקת בית המשפט העליון, יישום הסדר איזון המשאבים הוא כדלהלן :

"האיזון בעת פקיעת הנישואין נערך איפוא תוך קביעת שוויים של כלל נכסי בני הזוג. הווי אומר, אין נוטלים כל חשבון בנק או כל נכס בנפרד ומחלקים אותם לשניים כדי לקבוע שווייה של המחצית בחשבון שהיא חלקו של כל אחד מבני-זוג, אלא מצרפים את כלל המשאבים בהערכה מקיפה וכוללת, וכלל המשאבים הוא שמחולק בין בני הזוג. אין צריך לומר, שזו גם הדרך ההגיונית, שהרי איזון שייערך בשלבים, ובנפרד לגבי פרטים קנייניים נבחרים (להבדיל מכלל הנכסים), עלול להביא להיפוכה של התוצאה המבוקשת, היינו לאי-איזון בכלל הנכסים" (ע"א 1229/90 חנוך נ' חנוך, פ"ד מה(5) 584 (1991)).

35. על כך נוסף את הוראות הלכת נניקשווילי (ע"א 5598/94 נניקשווילי נ' נניקשווילי, פ"ד מט(5) 163 (1996)), כי איזון משאבים נעשה לא רק בנכסים חיוביים, אלא גם בנכסים שליליים, כגון חובות שנוצרו במהלך הנישואין. הלכה זו נקבעה ביחס לחזקת השיתוף אך הוחלה גם על בני זוג שנערך ביניהם איזון משאבים לפי חוק יחסי ממון.

36. עוד יצוין, כי סעיף 8 לחוק יחסי ממון מקנה סמכות מיוחדת לבית המשפט לענייני משפחה לסטות מהכלל שנקבע בסעיף 5 לחוק וזאת ב"נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת". ודוק, מטרתו של סעיף 8 לחוק יחסי ממון, הינה להקנות לבית המשפט שיקול דעת לביצוע איזון משאבים צודק בין בני זוג, מתוך גמישות והתחשבות בשיקולים של צדק והוגנות (השווה ע"א 1915/91 יעקובי נ' יעקובי, פ"ד מט(3) 529, 614). יחד עם זאת, בל נטעה, הכלל הוא חלוקה שוויונית של הנכסים והזכויות, כאשר היוצא מהכלל הוא חלוקה בלתי שוויונית. על כן נקבע רבות בפסיקה, כי השימוש בסעיף 8(2) לחוק יחסי ממון צריך להיעשות במשורה ובמקרים חריגים, הן לאור מעמדה של זכות הקניין, והן כדי שלא לפגוע בוודאות המשפטית ביחס לאיזון משאבים (ראה ע"מ (י-ם) 638/04 ח.ר. נ' ר.ר. ניתן ביום 23/1/05 ופורסם במאגרים); ע"מ (חי') 614/07 פלונית נ' פלוני (ניתן ביום 16/04/2008 ופורסם במאגרים)).

37. יפים ונכוחים בהקשר זה דברי חברי, כב' השופט יהורם שקד אשר דחה טענות זהות לאלו שבפניי, כפי שהועלו במקרה אחר שנדון בפניו:

"... בכל הכבוד, גישה זו מנוגדת לעיקרון החלוקה השווה בין בני זוג. רק במקרים נדירים, ויש שיאמרו הנדירים שבנדירים, יגיע בית המשפט למסקנה ברורה כי תרומת מי מהצדדים לטובת התא המשפחתי עולה כדי שימוש בסעיף 8(2) לחוק, כך שחלקו בעת הפירוד יהיה מעבר למחצה. יש לזכור כי נדירים הם המקרים - אם ובכלל קיימים - בהם כל אחד מבני הזוג מכניס לתא המשותף סכום זהה ועושה מאמץ זהה. תא הנישואין, מטיבו וטבעו, הינו שיתוף פעולה בין שניים לטובת התא הבודד, כאשר תרומתו של כל אחד איננה

נמדדת במדדים כלכליים מובהקים או בתרומה שניתן לכמתה בצורה חשבונאית דווקא.

אף המשפט, אשר מכיר בשותפות בין בני זוג, איננו רואה בשותפות זו כשותפות כלכלית, אלא כמערכת יחסים החורגת ממערכת יחסים כלכליים כשל שותפים מסחריים (השווה: רע"א 8791/00 **אניטה שלם נ' טווינקו בע"מ ואח'** (פורסם בנבו); מ. דויטש, **קניין**, 484). שותפות זו בין בני זוג, פנים רבות לה, והפן הכלכלי הינו אך אחד מהם כך שדרישתו של בן זוג להשתית את חלוקת הרכוש הלא שוויונית מטעמים כלכליים גרידא, צריכה להיבחן בזהירות רבה.

לפיכך, האפשרות לבוא חשבון עם בן הזוג בטענה כי תרומתו לרווחת התא המשפחתי, בערכים כלכליים, לא הייתה כמצופה ממנו, תהא, מטבעה, מוגבלת ביותר, אם בכלל. " (תמ"ש (ת"א) 53497-01-12 א.ל. נ' ד.י.ל. 06/12/2012, פורסם במאגרים).

ה. **דיון באופן פירוק השיתוף בדירה, בקיזוזים הנדרשים מכוח הסדר איזון המשאבים ובהבטחת תשלום מזונות עתידיים של הבנות:**

הסכמות שמחייבות את שני הצדדים גם בעת פסק הדין:

38. יש לפתוח ולומר, כי הגם שהנתבע חזר בו מחלק מההסכמות, ישנן הסכמות שהוא לא חזר מהן ובית המשפט אף אינו מתיר לו לעשות כן בשלב זה ואלו הן: מדובר בקביעת "מועד קובע" לצרכי איזון שהוא מועד עזיבתו את הבית 1/5/2010, הסכמתו ודרישתו למעשה לפירוק שיתוף בכל הנכסים, הסכמה למימוש זכות קדימה בדירה על ידי האשה וזאת תוך קיזוז חלקו בחובות משותפים וחובות אחרים שלו (כגון חוב מזונות זמניים ומחצית הלוואת משכנתא) והסכמה לאיזון משאבים נכון למועד חוות דעת האקטואר.

הערכת שווי הדירה תיעשה על ידי שמאי:

39. סבור אני, כי יש לקבל עמדתו של האיש לעניין הצורך בעדכון הערכת שווי דירת הצדדים. שווי הדירה נקבע על פי הסכמת הצדדים בדיון מיום 8/9/11

ומאז חלפו מעל שנתיים, כך שבהחלט יתכן שהיו תמורות בשוק הנדל"ן שמכוחן שווי הדירה שונה. על כן, מובהר כי הערכת הצדדים את שווי הדירה בסך 600,000 ₪ איננה רלוונטית למועד פירוק השיתוף כיום. שווי הדירה יקבע על פי הערכת שמאי אשר ימונה בהחלטה נפרדת ושכרו ימומן על ידי שני הצדדים בחלקים שווים.

בחינת הקיזוזים:

40. נבחן כעת עתירות הצדדים לקיזוזים וניכויים של כספים המגיעים האחד למשנהו במסגרת איזון המשאבים ופירוק השיתוף בדירה:

א. **יתרת המשכנתא לסילוק בסך 330,000 ₪:** בהקשר זה אציין, כי האשה צירפה מסמך בנקאי המעיד על יתרת המשכנתא נכון ליום הגשת הסיכומים בסך כולל של 330,000 ₪ כאשר אין חולק, כי מסמך אשר הוצג נכון ליום פסק הדין בפועל הוא זה אשר יחייב את הצדדים.

ב. עוד עתרה האשה לקיזוז מתמורת הדירה ומחלקו של האיש חלקו בחובות המשותפים ובכלל זה 4,000 ₪ טיול של הבת + 8,500 ₪ הלוואה לבנק דיסקונט + 4,200 ₪ הלוואה לבנק אוצר החייל + 18,604 ₪ יתרת חוב בחשבון המשותף כאמור בסעיף ד' בעמוד 10 לחוות הדעת המומחה בתחום האקטואריה, מר אבי כהן. בסך הכל, מדובר בכ-35,304 ₪ בצירוף הצמדה וריבית. ביחס לחובות אלו של האיש יאמר כי כלל לא חלק עליהם בסיכומיו. נסיונו של האיש להיתלות בהקשר זה על הסכמות אחרות (לפיהן כל צד יישא בחוב שקיים בחשבון בנק כזה או אחר), מקום שברישא לסיכומיו הוא טוען כי הן בטלות, לא יצלח.

לאור זאת, **אני מורה על קיזוזם של הסכומים לעיל מחלקו של האיש בדירה.**

ג. בנוסף עתרה האישה היא לקיזוז תשלומי משכנתא אשר שולמו על ידה במלואם בסך 36,000 ₪ אשר מהווים את חלקו של האיש בלבד. אף כאן, האיש לא חלק על העובדה, כי האישה נשאה לבדה בתשלום

המשכנתא מחודש מאי 2010 בסך 2,000 ₪ והדבר גם עולה מתדפיסי בנק שצורפו. זה המקום לציין, כי העובדה שהאשה משלמת הלוואת המשכנתא במלואה מדי חודש בחודשו הגדילה הונו הנקי של האיש (אשר כאמור עותר לפירוק השיתוף בדירה) והסדירה את חובת האיש להסדיר מדור לבנותיו. מוקשית היא איפוא מאוד עמדתו בסיכומיו, כי אין מקום לחייבו במחצית תשלומי הלוואת המשכנתא.

לאור כל אלה, חלקו של האיש בתשלום המשכנתא החודשי יקוזז מחלקו בדירה על פי החישוב הבא:

מחודש מאי 2010 עד הלום חלפו 42 חודשים * חלקו של האיש במשכנתא בסך 1000 ₪ כך שיש לקזז סך של 42,000 ₪ מחלקו של האיש בדירה בתוספת הצמדה וריבית עד לביצוע התשלום בפועל. בטענותיו האחרות של האיש, כי אין לנכות חלקו בהלוואת המשכנתא בשל "חבות האשה לשלם לו דמי שימוש" נדון בהמשך.

ד. עוד עתרה האשה לקזז חוב **מזונות זמניים בסך 80,779 ₪**, האשה צירפה דו"ח מההוצאה לפועל, על פיו החוב נכון ליום הגשת הסיכומים עומד על סכום זה ואין ספק, כי האיש לא נושא כלל בתשלום המזונות הזמניים. **העובדה, כי התביעה מתנהלת למעלה משנתיים וחצי ובכל התקופה הנ"ל האיש לא נשא מעולם בתשלום מזונות בנותיו, מצדיקה לא רק קיזוז מזונות עבר אלא גם הבטחת מזונות העתיד של בנותיו.** אינני מקבל טענת האיש כי יש להפחית למפרע מזונות העבר, לאור העובדה שהבת הבכורה שוחררה מצה"ל ועברה להתגורר בת"א. ראשית, מדובר בטענה עובדתית חדשה שלא עלתה עד כה על ידי האיש. בסיכומים טוען האיש, כי יש להפחית המזונות למפרע מחודש 20/6/11 (סעיף 17 לסיכומים), אך מאז התקיימו 3 דיונים ולא הוגשה כל בקשה להפחתת המזונות בשל שינוי הנסיבות עליו מצביע האיש. בנוסף, יש לציין כי סכום המזונות שנקבע היה נמוך ביותר כאשר עסקינן ב-3 בנות. סכום מזונות בשיעור של 3,000 ₪ שנפסק בשעתו עבור 3 קטינות, אין מקום להפחיתו למפרע כאשר קטינה אחת מסיימת השירות הצבאי, אפילו הייתה טענת האיש מוכחת במלואה. זאת ועוד, יש להתחשב בעובדה כי המדור משולם לא על ידי האיש אלא על ידי האשה מזה תקופה בת 3 שנים ומחצה ללא כל השתתפות מצדו. העתירה להפחתה למפרע

של החיוב במזונות הבנות נדחית איפוא. ויחד עם זאת, ההתייחסות להפחתת המזונות תיעשה מהיום ואילך במסגרת הפרק הדין בחיוב במזונות.

ה. **הבטחת מזונות הקטינות באמצעות קיזוז מזונותיהן מחלקו של האיש בדירה:**

בבואי לבחון את דמי המזונות שיש להבטיח, אני רואה לנכון לחרוג מההוראות "הרגילות" הקבועות בתקנה 258ז לתקנות סדר הדין האזרחי לעניין עיקול זמני המוגבל בסכום של דמי מזונות למשך שנתיים, ומוצא להבטיח דמי המזונות של הקטינות עד הגיעה הבת הקטנה לגיל 20 שנים (סיום שירות צבאי בסדיר). הואיל ונדרשים נימוקים מיוחדים לכך, על פי לשון התקנה, אבהיר אותם כעת:

ה.1. ראשית, המצב הנוכחי, אינו דומה לזה שקיים בעת הגשת בקשה לעיקול זמני בצמוד להגשת התביעה. מצויים אנו מעל שנתיים מאז פתיחת ההליכים ומעל שלוש שנים מאז הפרידה. אין חולק, **כי האיש אינו משלם מזונות כלל**. בכך הוא לא רק מפר צו שיפוטי בסעד זמני, אלא שהוא מלמד את בית המשפט, כי קלושים אם לא אפסיי הסיכויים שישלם מזונות בנותיו גם לאחר פסק הדין. ודוק, אין מדובר באי תשלום חלקי של המזונות. **מדובר באי תשלום כלל**. והכל כאשר תלוי ועומד נגדו תיק הוצאה לפועל.

ה.2. האיש לא הכחיש טענת אי תשלום המזונות וביקש להדגיש בסיכומיו, כי הינו חסר כל הכשרה מקצועית אשר אינו מסוגל לעמוד בתשלום המזונות, אינו מצליח להתפרנס וכי הוא נותר חייב כספים לגורמים שונים. מדובר למעשה בהודאת בעל דין של הנתבע, כי אין בכוונתו גם לקיים הוראות פסק הדין בעניין המזונות.

ה.3. זה המקום לציין, כי כעת, בניגוד למועד פסיקת המזונות הזמניים, ניתן במקביל צו פירוק שיתוף בדירה וכידוע, את יכולתו של החייב לשאת במזונות, יש לקבוע לא רק על פי הכנסתו מיגיע כפיו אלא גם ממקורותיו האחרים, לרבות רכושו. הלכה זו, יש להדגיש, שנקבעה בע"א 130/83, ע"א 142/83, ע"א 234/83 פרייס נ' פרייס פ"ד לח (1)

721, מכוונת למי שמחזיק בידו את תמורת דירת המגורים המשותפת שנמכרה ו/או למי שרכש בכספים שקיבל לידי דירה אחרת למגוריו להבדיל ממי שדירת מגוריו המשותפת עם האם טרם נמכרה - (ראו עובדותיו של פסק הדין בעמ' 726 פסקאות ה'ז' ועמ' 727 מול פסקה ב'. עם זאת נפסק לאחרונה, כי אין מניעה להרחיב את ההלכה גם למצבים בהם ננקטו הליכים מתקדמים למכירת דירת המגורים ותמורתה תעמיד לרשות החייב במזונות סכומים כספיים נוספים מעבר להשתכרותו, גם אם מצריך הדבר השהיית התשלום לעת קבלת התמורה לידי האיש (עמ"ש (ת"א) 6564-03-11 ס.ד נ' ב.ד. (פורסם במאגרים)), 08/07/2012).

ה.4. בית המשפט אינו יכול להשלים עם מציאות שבה אב משתמט לחלוטין מדמי מזונות (שלא לדבר על היעדר קשר ראוי עם בנותיו). לא מתקבל על הדעת שהקטינות לא תוכלנה לקבל מזונותיהן מאביהן, בשעה שהאחרון אמור איפוא לקבל חלקו בפירוק השיתוף בדירה.

ה.5. לפיכך, יש להבטיח ביצוע פסק הדין למזונות באמצעות היוון מלוא תשלומי המזונות בגין העבר והעתיד של הקטינות מחלקו של האיש בדירה.

ה.6. בסעיף 6 (א) לחוק יחסי ממון בין בני זוג התשל"ג-1973 נקבע:

"ראה בית המשפט או בית הדין כי לצורך ביצוע איזון המשאבים יש למכור דירה המשמשת למגורי בני הזוג או למגורי ילדי בני הזוג הקטינים ובן הזוג המחזיק בהם, לא יורה על ביצוע המכירה והיא תעוכב, כל עוד לא נוכח בית המשפט או בית הדין כי לילדי בני הזוג הקטינים ולבן הזוג המחזיק בהם, יחדיו, נמצא הסדר מגורים אחר המתאים לצרכיהם, לרבות הסדר ביניים למגורים זמניים המתאים לצרכיהם לתקופה שייקבע".

סעיף זה מתווסף ומיישם את הוראת סעיף 40א' לחוק המקרקעין, התשכ"ט - 1969 המיועדת לוודא דאגה למדור חלופי לילדים בעת מימוש דירת המגורים של בני הזוג.

בסעיפים 6 (ג) (ד) לחוק יחסי ממון, העוסקים באופן מימוש איזון המשאבים כללהמחוקק (בתיקון 4 לחוק), שיקולים הנוגעים לטובתם של קטינים במסגרת חלוקת הרכוש ואיזון המשאבים בין הוריהם:

6" (ג) באין הסכמה בין בני הזוג בשאלה מה מגיע מהאחד לשני או באיזו דרך יבוצע האיזון, יחליט בית המשפט או בית הדין, לפי הנסיבות, ורשאי הוא לקבוע מועדי הביצוע, הבטחתו ושאר תנאיו....
(ד) בהחלטתו לפי סעיף קטן (ג') יתחשב בית המשפט או בית הדין בכל הנסיבות הקשורות במצבו הכלכלי של כל אחד מבני הזוג ובטובת ילדיהם הקטינים באופן שימנע:

(1)

(2)

(3)

(4) פגיעה ברווחת ילדי בני הזוג הקטינים".

חברי, כב' סגן הנשיא השופט י. כהן כבר קבע, כי פרשנות ראויה של האמור בסעיף זה מובילה לכך, כי בעת עריכת איזון המשאבים יש ליתן עדיפות לדרך חלוקה קניינית אשר תשייך לבסוף את דירת מגוריהם של הקטינים לחלקו של ההורה המשמורן במסת הרכוש המשותף וזאת כמובן באותם מקרים בהם מאפשרת זאת מסת הרכוש המשותף של הצדדים, ומבלי לפגוע בזכויותיו של ההורה האחר במסגרת איזון המשאבים הנערך בין בני הזוג (תמ"ש (ראשל"צ) 33859-04-10 פלונית נ' אלמוני (15/01/2012), פורסם במאגרים). אני סומך ידי על קביעה זו ומאמצה לצורך יישום בנסיבות שלפניי.

ו. לכן, אורה לא רק על קיזוז חוב מזונות זמניים (חוב עבר) מחלקו של האיש בדירה אלא גם קיזוז של דמי המזונות העתידיים למשך כל התקופה עד לסיום שירותה הצבאי בסדיר/חובה של הילדה הקטנה בת ה-10.

41. להלן סיכום הקיזוזים אותם יש לבצע מחלקו של האיש בדירה :

41.1 חוב מזונות העבר אשר נצבר עד ליום מתן פסק הדין ובנוסף לו סכום המזונות בו יחויב הנתבע עד הגיעה של הקטינה מ.י. לגיל 20 שנים. עם זאת, מכיוון שמדובר בהיוון מזונות למעשה, ינוכה מהסכום המצרפי של המזונות סכום שנאמד בשיעור של 15% מהם.

41.2 חלקו של האיש ביתרת החובה בחשבון המשותף על פי חוות דעת האקטואר בסך 18,604 ₪ נושא הפרשי ריבית והצמדה מיום חוות הדעת ועד התשלום בפועל. בהקשר זה אוסיף כי טענת האיש בסעיף 51 לסיכומיו לפיו לקח על עצמו את כל החובות והזכויות בבנק אוצר החייל ואילו האישה לקחה על עצמה החובות בבנק דיסקונט ומכאן שיש לבצע קיזוז ולחייבו ב-11,082 ₪ ולא ב-18,604 ₪, בלבד איננה נתמכה בכל ראייה לא צורף תדפיס בנק המעיד על כך, הדבר לא עלה בדיונים ואף לא התיישב עם חוות דעת האקטואר ולכן אני דוחה טענת האיש לקיזוז.

41.3 סך של 4,000 ₪ טיול של הבת+8,500 ₪ הלוואה לדיסקונט +4,200 ₪ הלוואה לבנק האוצר החייל ובסך הכל 16,700 ₪ נושאי ריבית והצמדה ממועד חוות הדעת ועד התשלום בפועל.

41.4 כמו כן יקוזז חלקו של האיש בתשלומי המשכנתא בהם נשאה האישה לבדה ובסך הכל 42,000 ₪.

בחינת דרישת האיש לחיוב האישה בדמי שימוש :

42. מדובר בטענה שעלתה לראשונה בסיכומים, מהווה שינוי חזית ובית המשפט לא אמור כלל להידרש לה (השוו לפרק הסעדים בסעיף 19 לכתב התביעה).

43. גם לגופם של דברים, מעולם לא נמנע השימוש בדירה על ידי האשה. מתיאור הנסיבות עולה כי האיש עזב ביתם מרצונו והותיר האשה לגדל שלושת בנותיהן בגפה כאשר הוא אינו טורח לשאת בתשלום המזונות ואף לקיים עם הקטינות הסדרי ראייה.

44. אם היה מקום להשית חיוב בדמי שימוש, הרי זה רק מהמועד בו קיימת מניעה אובייקטיבית לשימוש משותף - מועד סידור הגט וזה התרחש רק לאחרונה.

45. לפיכך, נידחות בזה עתירותיו של האיש לדמי שימוש.

אופן פירוק השיתוף בדירה:

46. אין חולק, כי שני הצדדים מעוניינים בפירוק השיתוף בדירה, כאשר האישה מעוניינת לרכוש את חלקו של האיש (בקיוזים כאמור), ואילו האיש מעוניין למכור הדירה כעולה מסיכומיו לצד ג'.

47. למותר להזכיר, בהקשר לדירה, כי חוק המקרקעין התשכ"ט - 1969 קובע זכות קדימה בין בני זוג טרם מכירת זכויות המקרקעין שלהם בשוק החופשי וראו סעיף 101 לחוק זה הקובע:

"מקרקעין שהם בבעלות משותפת של בני זוג, והם משק חקלאי או בית עסק המתנהלים על ידיהם במשותף או דירה המשמשת להם מגורים, לא יהיה בן זוג זכאי להעביר חלקו לאחר אלא אם הציע אותו תחילה לבן-זוגו."

48. בענייננו האשה והילדים מתגוררים בדירה והיא הביעה רצונה לכל אורך ההליכים לרכוש את חלקו של האיש. אין ולא מצאתי כל עילה למנוע זאת גם לאור הוראות הסעיף דלעיל. בנסיבות זכות זו תעמוד לאישה למשך 3 חודשים ממתן פסק דין זה באמצעות כונס נכסים חיצוני שימונה על ידי בית המשפט בשעה שב"כ הצדדים לא מצליחות להגיע להבנות והסכמות ויש

חשש כי מינויין ככונסות נכסים יחד לא יעלה יפה, מה גם שיש צורך בביצוע ההתחשבות האמורה לעיל.

ו. מיטלטלין :

49. האיש ביקש לבצע חלוקה של המטלטלין אשר צברו הצדדים מיום נישואיהם ועד למועד הקובע. האישה לא העלתה כל טענה בעניין במסגרת תצהירה ו/או סיכומיה, כן יצוין כי האיש לא פרט מהו הרכוש המשותף אשר נצבר ואף לא העריך את שוויו.

50. על פי הוראת סעיף 10 לחוק המיטלטלין, התשל"א - 1971, (להלן: "חוק המיטלטלין") רשאי בית המשפט לצוות על חלוקת המיטלטלין בעין, או בדרך של מכירתם וחלוקת הפדיון בין הצדדים, או בדרך אחרת הנראית לו יעילה וצודקת בנסיבות העניין.

51. לעניין אופן החלוקה קובע סעיף 10(ב) לחוק המיטלטלין, כי פירוק שיתוף במיטלטלין יעשה בהסכמה בין השותפים ובאין הסכמה על פי צו בית משפט. בנסיבות מקרה זה, הדרך הצודקת והיעילה לצורך הפירוק היא על ידי חלוקה בעין. אין מקום להערכת שווי רהיטים וציוד חשמלי ביתי שנרכשו לפני שנים רבות. אם לוקחים בחשבון הבלאי שעבר על המיטלטלין רק מיום הפרידה מדובר הרי בשלוש שנים. ואם נתחשב בעובדה שרוב המטלטלין נושאים ותק גדול יותר, נמצא למעשה כי כל ניסיון לערוך פירוק שיתוף בשווי אינו יעיל ויפגע באשה (המעוניינת להישאר עם המיטלטלין).

52. לפיכך, הדרך הנכונה והצודקת לפירוק שיתוף מיטלטלין היא ששני הצדדים יערכו רשימות חלוקת מיטלטלין ולאשה תינתן זכות ראשונים לבחור מיטלטלין. כונס הנכסים יקבע את אופן החלוקה בשים לב לטובת הקטינות.

ז. הרכב המשותף :

53. הדברים אשר נאמרו ביחס להערכת שווי הדירה נכון למועד זה, רלוונטיים גם בעניין הרכב. ודוק, על אף השימוש הבלעדי אשר עשתה האישה ברכב

שוכנעתי, כי יש לפרק השיתוף בהתאם לשוויו של הרכב היום ולא כפי שוויו בעת הגשת התביעה.

54. חזרת האיש מהסכמות הצדדים כמותה כחרב פיפיות. בכל הנוגע לרכב המשותף 'דוקרת' היא את האיש.

55. כאמור, להסכמות הצדדים לא ניתן תוקף של פסק דין והנתבע בעצמו עתר בסיכומיו מפורשות לחזור בו מכלל ההסכמות. כאשר ההסכמות אשר היו כביכול "לטובתו" ביקש הוא להותירן על כנן וזאת בחוסר תום לב מוחלט.

56. מדובר ברכב בן 9 שנים שמוחזק בידי האשה, ללא אפשרות להעברת בעלות ו/או מכירתו במהלך כל תקופת ההליכים שעה שהאיש לא העביר הבעלות בו לידי האשה. משכך, לא אפשר האיש מקסום התשואה בגין הרכב וקביעה שיפוטית כעת, כי יש לאזן שווי הרכב לפי מחירו נכון לפרידה תסב נזק לא מוצדק לאשה.

57. כפי שלא נכון וצודק להעריך שווי הדירה נכון למועד ההסכמות דלעיל, כך גם אין זה צודק להעריך שווי הרכב נכון לאותו מועד.

58. לפיכך, מחלקה של האשה בדירה ינוכה לטובת האיש מחצית שווי הרכב נכון להיום לפי מחירון יצחק לוי משוקלל.

ח. הזכויות הפנסיוניות וקרנות ההשתלמות:

59. סבורני בעניין זה, כי הצדדים יפעלו בהתאם לחוות דעת האקטואר עליה לא חלקו ועל פי החלופה הראשונה בחוות הדעת וזאת על מנת למנוע התנצחויות נוספות בין הצדדים בעתיד. אין מדובר בתשלומי איזון משמעותיים וראוי לעשותם כעת ולא לדחותם ובכך להמשיך השיתוף הבלתי ראוי ובלתי מוצלח בין הצדדים, מה גם שהאיש הסכים לכך בסיכומיו.

60. ביחס לקרן ההשתלמות למורים- האשה טוענת, כי יש להוציא את קרן ההשתלמות הרשומה על שמה ובה נצברו כספים מגדר הנכסים ברי האיזון, מיד אומר כי אין בידי לקבל טענות האישה בהקשר זה.

61. בשורה רחבה של פסיקה נקבע כי קרן השתלמות הינה נכס בר איזון. כך למשל בתמ"ש (י-ם) 30/06 פ' ר' נ' פ' ד' (02/04/2008, פורסם במאגרים) נקבע על ידי כב' השופט איתי כץ כדלקמן:

"בשורה של פסקי דין...הוכרו נכסי העתודה הכלכלית של המשפחה כנסים ברי-שיתוף וברי-איזון...בין נכסים אלו נכללת גם הזכות לקרן השתלמות. אכן, קיימות מגוון של קרנות השתלמות חלקן קרנות חיצוניות למעביד, חלקן מהוות חלק מהמעביד, חלקן מגבילות את הצרכים להם יכול העובד למשוך הכספים וחלקן אינן מגבילות האמור. השאלה אם יש מקום להבחין בין הסוגים השונים של קרנות השתלמות נידונה על ידי בית המשפט העליון בהרחבה בפסקי הדין אשר ניתנו בע"א 775/81 נציב מס הכנסה נ' ד"ר בר זאב, פ"ד לט(1) 579 וד"נ 9/85 נציב מס הכנסה נ' ד"ר בר זאב, פ"ד מ(4) 351. אמנם הדיון בפסקי דין אלו נסב על שאלת החיוב במס של הכספים להם זכאי הנישום מהקרן אולם, אין ספק שמניתוח מהות קרן ההשתלמות והיחס המשפטי לקרן ניתן ללמוד גם לענייננו"

וממשיכה חברתי כב' השופטת חנה ריש-רוטשילד וקובעת בהקשר זה

נכוחה:

"משהורינו, כי זקיפת ו/או הפרשת סכומים לקרן השתלמות מהווה חלק מהכנסות העובד מעבודתו אשר קבלתן נדחית, הרי מדובר למעשה ב"חסכון" המהווה חלק מהנכסים המשפחתיים שיש לאזנם העובדה שדרך המימוש של הכספים הוגבלה יש בה כדי להשפיע על שווי הזכות לאיזון. כך, למשל, ברור הוא שאם משיכת הכספים במזומן גורמת לחיוב כלשהו במס הרי הזכות שתעמוד לחלוקה תהא בניכוי המס שיש לשלם במקרה של מימוש כאמור, אולם, אין בה כדי לגרוע מהיות

הנכס בר איזון" (תמ"ש (ר"ג) 41000/98 פלוני נ'
פלונית, תק-מש 2002 (1) 162).

62. בשעה שסוגייה זו בדיוק של איזון קרן השתלמות למורים הוכרעה בפסיקה, לא ראיתי נימוק המצדיק סטייה מפסקי הדין שניתנו, מהרציונל העומד בבסיסם ועל כן דין קרן ההשתלמות של האשה הינו להיות מאוזן בין הצדדים בחלקים שווים נכון למועד הקובע.

63. זאת ועוד, ייאמר כי הכנסותיה של האישה גבוהות מאלו של האיש ועל כן אין חולק ולכן אין כל מקום לקבלת טענה בדבר איזון לא שוויוני בקרן ההשתלמות או בזכויות אחרות.

64. משאלה הם פני הדברים, איני רואה להוציא את קרן ההשתלמות מגדר מסת הנכסים ברי האיזון ואני קובע, כי זו תיכלל במסגרת איזון המשאבים בין הצדדים (חלקו של האיש יתווסף לסכום המגיע לו בפירוק השיתוף בדירה).

ט. תביעת המזונות עבור הקטינות :

65. מנישואי הצדדים נולדו שלוש בנות כדלהלן: ב.י. ילידת 1993. כיום בת 20, ש.י., ילידת 1996 כיום בת 17.5 ומ.י., ילידת 2003 כיום בת 10 שנים.

66. ביום 02.02.11 הגיעו הצדדים להסכמות לפיהן דמי המזונות של הקטינות יעמדו על סך 3,000 ₪ ביחס לשלושת הקטינות. לא הוגשה עד הלום בקשה להפחתת המזונות בשל בגרותן של מי מהן או בשל כל טעם אחר.

67. לא למיותר לציין, כי עד למועד זה לא שילם האיש מאום. עם זאת, מאז מתן ההסכמות בגרה הקטינה ב.י., כך שיש לבחון החיוב במזונות עבור ש.י. ומ.י. בלבד.

68. בסיכומיה ביקשה האישה ליתן תוקף של פסק דין להחלטת המזונות מיום 02.02.11 ולחייב האיש בנוסף, במחצית הוצאות המדור וכאשר ב.י. תסיים השירות הצבאי ב-40% מדור וכן עתרה היא לחייב האיש במחצית הוצאות החריגות של הקטינות.

69. מנגד ציין האיש בסיכומיו, כי הכנסתו הממוצעת הינה 2,800 ₪ בלבד, סכום מינימאלי אשר אינו מספיק לקיומו כאשר מנגד האישה משתכרת 13,000 ₪ בחודש מעבודתה כמורה. לדבריו, האם כלל אינה זקוקה למזונות ולראיה שלא פעלה בהליכים מבצעיים בהוצאה לפועל. ועוד טוען הוא, כי יש להפעיל עקרונות דו"ח שיפמן לעניין המזונות.

70. נזכיר, כי סבור האיש שאין להוסיף ולחייבו לשאת במזונות בתו ב.י. אשר בגרה וכי יש לבטל החיוב במזונותיה רטרואקטיבית מיום 20.06.11.

71. ביחס לקטינה ש.י. ציין האיש, כי הקטינה בקרוב מגיעה לגיל 18 וכי יש להתחשב במזונות מדיני צדקה ולהשית על האם חיוב גבוה יותר וכן עבור מ.י. לפסוק לאור מצבו הכלכלי מזונות מינימאליים.

72. אין חולק לעניין הדין האישי החל, כי על האב לזון את בתו מ.י. לאור גילה באופן אבסולוטי. סבורני כי לאור הקבלות אשר הוצגו ובהתחשב בנתונים השונים ובכלל זה השתכרות הצדדים, הוצאותיהם השונות, הסכומים אשר צפוי האב לקבל לאחר מכירת הדירה והעובדה כי לא מתקיימים הסדרי ראייה יחויב האב עבור מ.י. סך של 1,400 ₪ שהינם מזונות מינימליים שפוסקים בתי המשפט עבור כל קטין ללא צורך בראיות מיוחדות, ב-200 ₪ בחודש בגין הוצאות חינוך ובעוד 200 ₪ בחודש בגין חלקה בהוצאות החזקת המדור (עד גיוסה לצה"ל ובתקופת שירות צבאי 500 ₪). לאור החיוב לעיל ובשעה שהחיוב בגין ש.י. הוא מדין צדקה והכנסותיה הפנויות של האם גבוהות משל האב באופן משמעותי, יחוייב האב במזונותיה החל מהיום ועד לסיום שירותה הצבאי בסך 500 ₪ בחודש.

73. בהקשר זה של הפרש ההשתכרות בין הצדדים, יש להתחשב לא רק במצב הכלכלי הנוכחי, אלא גם בעובדה שהאם תידרש ליטול הלוואה או לפדות כספים כדי לשלם לאיש חלקו בדירה. כתוצאה מכך מצבם הכלכלי הכללי של הצדדים לא יהא זהה לזה הנוכחי ובית המשפט לוקח זאת בחשבון בקביעת מזונות עתידיים של הבנות, לרבות לתקופה בה החיוב הוא מדין צדקה. התחשבות זו בחלקו של האיש בדירה בפירוק השיתוף רלבנטית גם

- לבחינת הכנסותיו ויכולתו לזון בנותיו מכספים אלה ולא רק מהשתכרותו המוגבלת הנטענת בסיכומים.
74. יוצא איפוא, כי סכום המזונות עבור שתי הקטינות בו יחויב האב הינו 2,300 ₪ כולל מדור מיום פסק הדין ואילך (עם הפחתות בכפוף לשירות צבאי כאמור של שתי הקטינות).
75. דומה כי לאור התוצאה אליה הגעתי אין כל מקום לערוך קיזוז ולהפחית דמי המזונות אשר חויבו עבור ב.י. ממועד הגיעה לגיל 18 ו/או בגין ש.י. וזאת שעה שמדובר במזונות "שנאכלו", כאשר האם הסתמכה על ההחלטה למזונות זמניים אשר האיש עצמו לא עתר לשנותה מזה כשנתיים ולא ערער עליה בשעתו וכאשר גם כיום אמור בית המשפט להיות נזון מסיכומיו ללא בחינת הראיות והעובדות באשר להוצאות הילדות בפועל (הגם שאחת מהן סיימה סיום שירות צבאי כנטען עוד לפני כשנתיים). דווקא העובדה שהאיש לא חלק על גובה דמי המזונות, גם כאשר הבת הגדולה לא שהתה בצבא מלמדת על הסכמה לשלם סכום המזונות הזמניים המוסכמים "כסכום גלובלי של מזונות" ללא קשר לשינוי הנסיבות עליו הצביעה כאמור באת כוחו המלומדת בסיכומיה.
- האיזון הראוי בין טענות האיש לקיזוז למפרע לבין מזונות הווה ועתיד ולבין הפסיקה הקובעת כי מזונות יש לפסוק גם מרכוש, ייעשה כאמור באמצעות קביעתי, כי ההחלטה למזונות עבר תעמוד על כנה עד הלום ומהיום ואילך האיש יחויב במזונות עבור 2 הבנות בלבד כאמור לעיל.
76. בנוסף לדמי המזונות אני מחייב את האיש במחצית ההוצאות הרפואיות שאינן מכוסות על ידי חוק ביטוח רפואי ממלכתי במחצית הוצאות חינוך חריגות של ש.י.ו.מ.י..
77. קצבת הילדים המשולמת על ידי המוסד לביטוח לאומי תשולם לאם בנוסף לדמי המזונות.
78. סכום המזונות עבור הקטינות ישוערך על ידי הכונס מהיום ועד הגיען לגיל 20 ויקוזז מחלקו של האיש בדירה בניכוי 15% היוון.

79. אני מקבל עתירת האיש לפירוק השיתוף בדירה, בהתאם להערכת שווי שמאי אשר ימונה בהחלטה נפרדת (הכוללת מינוי כונס נכסים).
80. משווי הערכת הדירה על ידי השמאי יקוזזו הסכומים אותם מניתי לעיל בפסק הדין. הקיזוז וההתחשבנות ייעשו על ידי הכונס.
81. לאישה תינתן זכות קדימה לרכוש תוך שלושה חודשים את זכויות האיש בדירת המגורים בניכוי הקיזוזים.
82. חלוקת המיטלטלין בין הצדדים תיעשה בעין באמצעות הכונס וכמפורט לעיל.
83. פירוק השיתוף ברכב ייעשה באופן שהאישה תעביר לאיש את חלקו בהתאם למחירון לוי יצחק נכון למועד פסק הדין ובכפוף לכך הרכב יירשם על שם האשה בלבד (התשלום באמצעות קיזוז בפירוק השיתוף בדירה באמצעות הכונס).
84. הזכויות הפנסיוניות ויתר הזכויות שצברו הצדדים יחולקו בין הצדדים בהתאם לחלופה הראשונה בחוות דעת האקטואר.
85. קרן ההשתלמות למורים של האשה תחולק בין הצדדים בחלקים שווים.
86. דמי המזונות עבור ש.י. יעמדו על סך 500₪ (עד סיום שירותה צבאי בחובה) וסך של 1,800₪ עבור מ.י. (עד תחילת שירות צבאי ואז 500₪ בתקופת שירות צבאי בחובה).
87. הואיל וקיבלתי התביעה וטיעוני האיש בחלקו ומנגד קיבלתי התביעה למזונות קטינות בחלקה אין צו להוצאות.
88. המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים ותסגור התיקים.

ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים של הצדדים.
ניתן היום, ג' בכסלו התשע"ד, 6 בנובמבר 2013, בהעדר הצדדים.

